

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 13-01-26054
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

בעניין:
המבקשים

1. מסגריית אלשורוק בע"מ
2. ואאיל אלמדיגם

ע"י ב"כ עו"ד י. גולדמן

נגד

המשיבים

1. אגף המכס ומע"מ באר-שבע
2. מס הכנסה, פקיד שומה באר-שבע

ע"י ב"כ עו"ד ירון פנש פמ"ד (אזרחי)

פסק דין

- 1
- 2 1. בפני תביעה לביטול הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין, ביום 12.6.11, במסגרת ע"מ
- 3 38842-04-10 וע"מ 42122-10-10 (להלן: "**הסכם הפשרה**"), ביריבות שבין המבקשים לבין
- 4 המשיב 1, וכן ביטול הסכם שומה, שנחתם בין המבקשים למשיב 2, ביום 27.6.11, אשר
- 5 גובש בעקבות הסכם הפשרה שנחתם עם המשיב 1. (להלן: "**הסכם השומה**").
- 6
- 7 2. עילות הביטול הנטענות על ידי המבקשים נחלקות לשתי קטגוריות: האחת – עניינה ביטול
- 8 חוזה בשל פגם בכריתתו, מחמת הטעייה, כפייה ועושק, בהתאם להוראות סעיפים 15, 17 ו-
- 9 18 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973 (להלן: "**חוק החוזים**"); השנייה עניינה בעילת
- 10 ביטול הנצמחת, לטענת המבקשים, כתוצאה משינוי מהותי בנסיבות, עד כי יהא זה בלתי
- 11 צודק להותיר על כנו את ההסכם שקיבל תוקף של פסק דין.
- 12
- 13 העובדות שאינן שנויות במחלוקת
- 14 3. הסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין מקורו בשני הליכי ערעור שהוגשו על ידי
- 15 המבקשים לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע בנוגע לשומות אזרחיות שנקבעו להם על ידי
- 16 המשיבים.
- 17 במסגרת הערעור הראשון (38842-04-10) ביקשו המבקשים לתקוף את החלטת המשיב 1
- 18 להטיל על המבקשת 1 (להלן: "**המבקשת**") כפל מס לפי סעיף 50 (א1) לחוק מס ערך מוסף,
- 19 תשל"ו – 1975) (להלן: "**חוק מע"מ**"), בסך 2,9078,030 ₪, לפסול את ספרייה לשנים 2007-
- 20 2008 ולהטיל עליה קנס לפי סעיף 95 לחוק מע"מ. כפל המס אשר הוטל על המבקשת נבע
- 21 מממצאי חקירה וביקורת שנערכו בספרייה, בהם נתגלה כי קיזזה מס תשומות בגין
- 22 חשבונות מס שהוצאו לה שלא כדין על שם חברת "ס. ר. הולילנד ייבוא ושיווק בע"מ".
- 23 הקנס שהוטל על המבקשת הוטל בגין ניהול ספרים בסטייה מהותית, בין היתר בשל
- 24 חשבונות שנתקבלו על ידה מאבו טרבוש וליקויים מהותיים נוספים. ההחלטה לגבי פסילת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

ה"פ 26054-01-13
26 פברואר 2015

1 הספרים נקבעה בהצטבר הליקויים המהותיים שנמצאו וכן קיזוז חשבוניות שלא כדין על
2 ידי חברת הולילנד.
3 במסגרת הערעור השני (ע"מ 10-10-42122), תקפו המבקשים את החלטת המשיב שלא
4 להכיר למבקשת בניכוי תשומות של 20 חשבוניות מס שקיבלה מעוסק פלשתינאי, בשם אבו
5 טרבוש (חשבוניות P), אשר נמצא כי הוצאו לה שלא כדין.
6 סכום החיוב עמד על 7,477,119 ₪. (כולל ריבית והצמדה נכון ליום 25.1.10).
7 סכום החוב הכולל של המבקשים למשיב 1 בהליכים האזרחיים עמד על כ-14 מיליון ₪
8 בקירוב.
9 אין חולק, כי המבקשים היו מיוצגים בהליכי הערעור דלעיל על ידי עורך דין ורואה חשבון,
10 אשר חזרו ויזמו פגישות עם הגורמים הרלבנטיים במשיב 1, במטרה להגיע להסכם פשרה
11 כולל.
12 בעקבות הסכמי הפשרה דלעיל, נחתם הסכם שומה, בין המבקשים למשיב 2, ביום 27.6.11.
13
14 טענו המבקשים, כי הם חתמו על ההסכמים בין היתר משום שהוטעו על ידי המשיבים .4
15 לחשוב, כי רשות המיסים בישראל העבירה את כספי התשומות, נשוא החשבוניות
16 הפלשתינאיות, לרשות הפלשתינאית וכי בעקבות העברת הכספים, כאמור, נגרם נזק רבתי
17 לקופת המדינה. לטענתם, בדיעבד נתגלתה להם העובדה כי בפועל רשות המיסים
18 הישראלית לא העבירה כספים אלו לרשות הפלשתינאית, וכי אלמלא אותה טעות שבעובדה
19 הם לא היו מגיעים להסכמים עם המשיבה.
20 אשר לטענת הכפייה נטען, כי ההסכמים נחתמו מאחר והמשיב 1 הלך אימים על המבקש 2
21 (להלן: "המבקש") כי אם לא יחתום על ההסכמים, יוגש נגדו ונגד המבקשת כתב אישום
22 חמור בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין באמצעות חשבוניות אבו טרבוש (להלן: "פרשת אבו
23 טרבוש"), וזאת, כפי שהתברר בדיעבד, אף על פי שלא היתה להם כל אפשרות מעשית
24 לעשות כן.
25 המבקשים הוסיפו וטענו, כי סירובו של המשיב 1 להמציא לעיונם מסמכים להוכחה, כי
26 רשות המיסים בישראל אכן העבירה את כספי מס התשומות לרשות הפלשתינית, גרם להם
27 לנזק ראייתי עד כי יש לקבוע שנטל השכנוע רובץ לפתחו של המשיב 1 ולא לפתחם של
28 המבקשים.
29 בסיכומי טענותיהם זנחו את עילת העושק.
30
31 מעבר לעילות הביטול מכוח חוק החוזים טענו המבקשים לשינוי מהותי בנסיבות המצדיק
32 ביטול ההסכמים. לטענתם, לאחר חתימתם על ההסכמים נשוא התובענה נתקבלו לידיהם
33 מסמכים המעידים כי חשבוניות האוטונומיה מסוג P, שהוציא להם העוסק הפלשתינאי
34 אבו טרבוש, משקפות עסקאות אמת, עד כי ניתן לקבוע שנוצר שינוי מהותי בנסיבות, באופן
35 שיהא זה בלתי צודק להותיר את הסכם הפשרה על כנו.
36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 26054-01-13
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

5. המשיבים חזרו וטענו כי לא מתקיימות בנסיבות דגן עילות לביטול ההסכמים על פי חוק החוזים ואף לא מתקיימת כל נסיבה של שינוי מהותי בנסיבות המצדיקה ביטול ההסכמים או אחד מהם.
- לטענת המשיבים המבקשים היו מיוצגים לאורך כל ההליכים המשפטיים על ידי עורך דין ורואה חשבון אשר חזרו ויזמו פניות אל המשיבים בניסיון להגיע להסדר כולל אשר ייתר את הצורך בניהול הליכים משפטיים אזרחיים וכן פליליים, אשר היו צפויים להינקט כנגד המבקשים נוכח המעשים המיוחסים להם. המשיבים הפנו לבקשות והודעות שונות שהוגשו מטעם המבקשים, בהליכים הקודמים, ובהם הצהירו, באמצעות אחרים מטעמם, כי מצויים הם בהליכי מו"מ עם המשיבים בניסיון לייתר את ההליכים המשפטיים. כך גם הפנו לפרוטוקולים של דיונים שהתקיימו בבית המשפט המחוזי, בתיקי הערעור הנדונים, מהם עולה דבר הצהרת המבקשים בדבר הליכי הסדר מתקדמים עם המשיבים.
- לטענתם, רק לאחר מו"מ ממושך, אשר נמשך כשנה וחצי, נחתם הסכם פשרה במסגרת ההליכים המשפטיים שהיו תלויים באותה עת, כאשר על גמירות דעתם של הצדדים, ובפרט המבקשים, ניתן ללמוד מאופן המו"מ, משכו של המו"מ והיותם מיוצגים לאורך כל הדרך על ידי אנשי מקצוע (עו"ד ורו"ח) כשבסופו של יום שניים מן ההסכמים קיבלו אישור של בית המשפט על דרך של מתן תוקף של פסק דין להסכמים. הסדר הפשרה כאמור, קיבל תוקף של פסק דין ביום 12.6.11 על ידי כב' הנשיא השופט י. אלון (בית המשפט המחוזי באר שבע).
- במקביל, נוכח ממצאי החקירה והראיות שהיו מצויים בידי המשיבים, כנגד המבקשים, נמשכו הליכי מו"מ עם המבקשים, באמצעות באי כוחם, בנוגע לשומות מס הכנסה. לטענת המשיבים, המבקשים, באמצעות רואה חשבון אלי איתן, חתמו על ההסכם לאחר שהיתה גמירות דעת ומסוימות אשר השתכללה לידי הסכם חתום ולאחר שנתקבלו כל האישורים הנדרשים על ידי הגורמים הרלבנטיים הנוגעים בדבר, ברשות המיסים.
- המשיבה הוסיפה וחלקה על טענת המבקשים כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול פסקי הדין והסכם הפשרה. לטענתה המבקשים לא הניחו כל תשתית ראיתית בנדון ביחס לנסיבות החדשות, וככל שמיקדו טענתם בנושא העברת כספים מרשות המיסים הישראלית לפלשתינית הוכח כי כספים אלו הועברו.
6. אין חולק, כי לאחר שהסתיימה פרשת שמיעת הראיות בתיק זה הגישו המבקשים עתירה על פי חוק חופש המידע לבית המשפט המחוזי ירושלים, במסגרתה נמסר להם מידע רשמי לפיו: **"רשות המיסים אכן העבירה לרשות הפלשתינאית את הכספים אשר נדרשה מרשתת להשיב כמס תשומות."**
- מידע זה הועבר לבית המשפט על ידי ב"כ המשיבים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 13-01-26054
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

- 1 **השאלה העומדת במחלוקת**
- 2 7. האם מתקיימות בנסיבות העניין עילות בטלות הסכם שקיבל תוקף של פסק דין ו/או עילות
- 3 בטלות של הסכם השומה.
- 4
- 5 **דיון:**
- 6 8. המסגרת הנורמטיבית –
- 7 אין חולק כי המבקש לבטל פסק דין המושתת על הסכם, חייב להצביע על פגם מהותי שנפל
- 8 בהסכם, פגם העשוי להביא לביטולו של הסכם על פי דיני החוזים, כגון טעות, הטעייה,
- 9 כפייה או עושק.
- 10 אין חולק גם, כי אין לפתוח פסק דין שניתן בהסכמה, אלא במקרים נדירים כאשר
- 11 מתקיימות עילות הביטול או כאשר חל שינוי מהותי בנסיבות היוצר בעליל מצב של אי צדק.
- 12 (ראה ע"א 9344/04 **ד"ר מים אנגל נ' עידן מערכות כבלים ישראל בע"מ** (ניתן ביום
- 13 10.9.06), וכן רע"א 2919/01 **אורנוביץ נ' ליפה** פ"ד נה (5) 597).
- 14 מובן, כי אף שניתן לבטל הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין, אם נפל פגם בכריתתו, על
- 15 בית המשפט לנהוג משנה זהירות ולהשתכנע כי קיימים טעמים כבדי משקל המצדיקים את
- 16 הביטול וזאת נוכח החשיבות הרבה שיש לייחס לערך של סופיות הסכם הפשרה, כהסדר
- 17 המסיים את הסכסוך בין הצדדים.
- 18 טעות בכדאיות העסקה איננה עולה כדי פגם בכריתת החוזה ולא תוכל לזכות את הצד
- 19 שטעה בביטול ההסכם. היטיב לומר את הדברים בית המשפט העליון ברע"א 7817/99 **אבנר**
- 20 **איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ נ' קופת חולים מכבי**, פ"ד נו (3) 49 בקובעו:
- 21 "למוסד הפשרה נודעת חשיבות רבה הן לצדדים לסכסוך, הן למערכת המשפטית,
- 22 הן לציבור בכללותו. תכונה מרכזית בהסכמי פשרה החשובה לענייננו הינה
- 23 סופיות הדיון באופן המבטא את מימוש ציפיותיהם הלגיטימיות של הצדדים.
- 24 נטילת אלמנט הסופיות מהסכם הפשרה באופן המותיר פתח להתדיינויות
- 25 משפטיות עתידיות פוגעת בוודאות המשפטית, מוטלת את התמריץ העיקרי
- 26 לעריכתם של הסכמים אלה ובאופן כללי מעקרת את המניע מאחורי סיומם של
- 27 סכסוכים מחוץ לכותלי בית המשפט...."
- 28
- 29 עולה מן האמור כי העיקרון המשפטי המנחה אותנו הינו, אפוא, כי פסק דין שניתן בהסכמה
- 30 אין לפתחו אלא במקרים נדירים וזאת בשל אופיו ההסכמי. נטל ההוכחה לעניין פגם
- 31 בכריתתו של ההסכם, נטל כבד הוא, והוא מוטל על כתפי הצד הטוען לביטול ההסכם.
- 32
- 33 אשר לביטול הסכם בטענה של שינוי נסיבות, יש להניח תשתית ראייתית מבוססת ואין די
- 34 בטענות אשר אינן מעוגנות במסמכים בכתב.
- 35
- 36 ומן המסגרת הנורמטיבית לנסיבות דנן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

ה"פ 13-01-26054
26 פברואר 2015

9. כאמור, במקרה דנן טענו המבקשים כי הוטעו עי ידי המשיב 1 לחשוב כי רשות המיסים הישראלית השיבה לידי הרשות הפלשתינאית את כספי מס התשומות ששולמו לכאורה ביתר בעקבות עניין אבו טרבוש, עת נאמר להם כי כך נעשה בעוד, שלטענתם, התברר להם בדיעבד כי אין כך הדבר וכי לא נגרם כל נזק לקופת המדינה.
- בהינתן האמור, טענו המבקשים כי המשיב 1 הטעה אותם כאשר אמר להם שהמדינה נדרשה להחזיר כספים רבים, ובכך הציג בפניהם תמונה מעוותת ובלתי נכונה של המציאות, עד כי ניתן לקבוע כי ההטעיה יצרה אצלם מצב של טעות בעובדה בכך שהובילה אותם לחשוב בטעות כי, רשות המיסים נאלצה להשיב כספים לרשות הפלשתינאית באופן שהובילה לגריעת כספים מהקופה הציבורית. לטענתם, מאחר והנחת עובדה מדומה זו עמדה בלב החלטתם לחתום על הסכם הפשרה ומאחר והנחת קיומה של מציאות מדומה זו מהווה פגם ברכיב הרצייה, אך נכון להכיר בהטעיה זו כעילה לביטול ההסכם.
- 12
- 13 הוראת סעיף 5 לחוק החוזים מעניקה ברירת ביטול למי שהתקשר בחוזה עקב טעות
14 שמקורה בהטעיית הצד השני.
15 ובלשון המחוקק:
- 16 **"מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעייה שהטעה הוא הצד השני**
17 **או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה, "הטעיה" – לרבות אי גילויין**
18 **של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן".**
19
- 20 כדי להוכיח הטעיה יש להוכיח קיומה של טעות אצל צד לחוזה, הטעיה שהטעהו הצד שכנגד
21 וכן קשר סיבתי בין הטעות להתקשרות בהסכם וכן בין ההטעיה לבין הטעות.
22 ההטעיה יכולה ללוש שתי צורות, הטעיה אקטיבית על דרך המעשה – הצגת מצג שווא וכן
23 הטעיית פאסיבית על דרך מחדל, אי גילוי עובדות. בעוד שמצג שווא משמעו הצגה בלתי
24 נכונה של המציאות הרי שאי גילוי עניינו בשתיקה לגבי עובדות אשר עשויות להשפיע על
25 הצד השני בהחלטתו אם להתקשר בחוזה ובאלו תנאים.
26 בשונה מהטעיה על דרך של מצג שווא, על מנת שהטעיה על דרך אי הגילוי תביא לידי סעד
27 של ביטול הסכם על הצד הטוען לביטולו להראות כי היתה מוטלת על הצד ששתק חובת
28 גילוי.
29
- 30 חזרתי והפכתי בטענות הצדדים ובמסמכים שבאו בפני והגעתי לכלל מסקנה כי המבקשים
31 לא הניחו תשתית ראייתית אשר יש בה כדי לבסס טענת הטעיה כפי שנטענה.
32 תחילה יאמר כי לא הוכח ששאלה זו עמדה בלב המו"מ שהתנהל בין הצדדים ו/או כי נתון
33 זה היווה שיקול מרכזי מבחינת המבקשים בהסדר. המבקשים לא הפנו לאמירות בנדון לא
34 בפרוטוקולים אשר תיעדו דיונים בבית המשפט וגם לא פגישות הצדדים ואף לא טרחו
35 להביא לעדות את אנשי המקצוע אשר ליוו אותם במו"מ לקראת הסדר, כדי לשפוך אור על

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 13-01-26054
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 השיקולים אשר עמדו בלב ההסדר, כפי שטוענים כעת המבקשים. הימנעות הבאת עד חיוני
2 תזקף לחובת בעל הדין וזה המקרה כאן.
3 שנית, קביעת השומה הוצאה על בסיס מספר שיקולים ולא רק על בסיס החשבונות
4 הפיקטיביות ובוודאי שלא על בסיס היחסים שבין רשות המיסים הישראלית לבין רשות
5 המיסים הפלשתינאית.
6 ולבסוף, הוכח עובדתית כי רשות המיסים הישראלית העבירה כספים לרשות הפלשתינאית
7 בגין החשבונות הנדונות וזאת כעולה מן העתירה המנהלית, שהגישו העותרים בנדון, אל
8 בית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (עת"מ
9 14-09-35320), במסגרתה עתרו לקבלת מידע, על פי הוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח –
10 1998.
11 המבקשים בסיכומי טענותיהם ציינו, כי טרם מוצה ההליך המנהלי בבית המשפט המחוזי
12 בירושלים וזאת נוכח הארכה שניתנה לממונה על יישום הוראות חוק חופש המידע ברשות
13 המיסים ליתן מענה לבקשת המבקשים עד ליום 30.11.14. (סיכומי המבקשים הוגשו בפני
14 ביום 20.11.14). אלא, שבעולה מסיכומי טענות המשיבים, שהוגשו ביום 21.1.15, נמצא כי,
15 ביום 1.12.14, נשלחה תשובה של חטיבת שירות לקוחות פניות הציבור וחופש המידע ברשות
16 המיסים, המהווה אישור רשמי, כי רשות המיסים אכן העבירה לרשות הפלשתינאית את
17 הכספים אשר נדרשו המבקשים להשיב כמס תשומות, נשוא התובענה. מכתב זה נתמך
18 באישור התחשבות בין רשות המיסים הישראלית לבין רשות המיסים הפלשתינאית.
19 בעקבות תשובה זו פנו המבקשים לבית המשפט המחוזי בירושלים וביקשו את מחיקת
20 העתירה, אך לא מצאו לנכון, באופן בלתי ברור, להביא מידע זה לידיעת בית המשפט, מידע
21 שנמצא ברשותם עוד קודם להגשת סיכומי טענות המשיבים.
22 עולה מן האמור, כי ממצא עובדתי זה שומט לחלוטין את בסיס טענת המבקשים כי הוטעו
23 על ידי המשיבים בעניין זה לחשוב כי הכספים הועברו לרשות הפלשתינאית בעוד שלא כך
24 הדבר. הוכח גם הוכח כי רשות המיסים הישראלית העבירה כספים אלו לרשות
25 הפלשתינאית מה גם שבפועל לא שוכנעתי כי נושא זה עמד בלב הדיונים שבין הצדדים סביב
26 ההסדר שהושג או כי היווה שיקול מכריע בגיבוש ההסדר.
27 בהינתן האמור דין טענה זו להידחות.
28
29 טענת הכפייה שנטענה על ידי המבקשים עניינה, כי נאלצו לחתום על הסכם הפרשה מול
30 המשיבים בשל כורח מידי ולוחץ וכי המשיבים כפו עליהם "הר כגיגית" את ההסכם.
31 לטענת המבקשים המשיב 1 איים והתריע, כי אם לא יחתמו על ההסכם, יוגש נגדם כתב
32 אישום חמור בעניין חשבונות "אבו טרבוש" וכתוצאה מכך צפוי המבקש לעונש מאסר של
33 שנים ארוכות מאחורי סורג ובריח.
34 לטענת המבקש, החשש מפני אפשרות של עונש מאסר ממושך, בהינתן נסיבותיו האישיות -
35 היותו נשוי ל-3 נשים ואב ל-24 ילדים, ובהינתן מצבו הכלכלי הקשה - חובות לבנקים ולשוק
36 אפור אשר הגיעו לסכום של כ-50 מיליון ₪, כל אלה יחדיו העמידו אותו במצב בלתי אפשרי,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 26054-01-13
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 מצב בו לא יכול היה לעמוד בפני האיום המוחשי של הליך פלילי ועונש מאסר לצדו.
2 מבחינתו, החשש מפני סכנה קיומית ממשית הביאה אותו לחתימת ההסכם. לטענת
3 המבקש, מלכתחילה ידע כי לא יוכל לעמוד בתנאיו של ההסכם, תשלום של 7 מיליון ש'
4 שישולם ב-36 תשלומים ואף על פי כן וכדי להימנע מסיכון של הליך פלילי, ועונש מאסר
5 לצדו, הסכים לחתום על הסכם הפשרה ולו אך כדי להדוף מעליו את סכנת המאסר שלצד
6 ההליך הפלילי.
7 המבקש הוסיף וטען, כי בעצם חתימתו הכפויה על ההסכם "קנה זמן", לפחות של 3
8 חודשים, כמספר התשלומים ששילם בפועל, במהלכם הכשיר את אחיו הצעיר על מנת
9 שיחליפו כמנהלה הפעיל של החברה בזמן העדרו ועל מנת שיוכל לאתר את המסמכים
10 הנחוצים לו כדי להוכיח את כשרות העסקאות שביצע עם אבו טרבוש.
11 המבקשים חזרו וטענו, כי המשיבים היו מודעים למצבו הכלכלי והמשפחתי של המבקש וכי
12 הם עשו שימוש במידע זה כדי להפעיל עליו לחץ ואיומים כדי לחתום על הסכם הפשרה.
13 לטענת המבקשים מאז נחתם הסכם הפשרה לא הוגש כתב אישום כנגדם בעניין פרשת אבו
14 טרבוש, על אף שביום 3.12.12 הוגש נגדם כתב אישום בגין פרשה אחרת שעניינה חברת
15 הולילנד שענייניו כרוך בהסדר שנחתם בין המבקשים לבין המשיב 1 מיום 9.6.11, המותנה
16 בקיומו של הסכם הפשרה.
17 לטענת המבקשים המשיב 1 מעולם לא התכוון להעמידם לדין בנוגע לעניין אבו טרבוש
18 והאיומים כי יוגש נגדם כתב אישום נעשה אך ורק כדי לכפות עליהם את הסדר הפשרה.
19
20 סעיף 17 (א) לחוק החוזים קובע כי: **"מי שהתקשר בחוזה עקב כפייה שכפה עליו הצד**
21 **השני או אחר מטעמו, בכוח או באיום, רשאי לבטל את החוזה..."**
22 כפיה הינה לחץ חיצוני השולל מן הצד הנפגע להפעיל רצון חופשי או למצער גורע ממנו.
23 הכפייה הינה פגם רצוני כך שמי שפועל תחת כפייה על פי רוב פועל בדיעת הנתונים, אך
24 הלחץ המופעל עליו, פוגם ברצונו החופשי.
25
26 למקרא טענות הצדדים בנדון, לא שוכנעתי כי התקיימו נסיבות של לחץ או כפייה
27 המצדיקות ביטול ההסכם.
28 שוכנעתי כי בנסיבות העניין התקיים מו"מ ארוך ואינטנסיבי בין הצדדים, במשך כשנה
29 ומחצה, עד לגיבושם של הסכמי הפשרה אשר קיבלו תוקף של פסקי דין, כמפורט לעיל.
30 כשלאורך המו"מ הממושך, לוו המערערים ביעוץ מקצועי צמוד של עורך דין ורו"ח,
31 המהווים סוג של "בלם" לטענת כפייה או לחץ.
32 משכו של המו"מ והעובדה כי המערערים היו מיוצגים על ידי אנשי מקצוע מעידים
33 לכשעצמם כי גם אם הרגישו המערערים מאויימים, מחשש להליך פלילי בעקבות הליך
34 השומה, אזי איום זה קיבל התייחסות של אנשי מקצוע אשר ייעצו למערערים והזמן
35 הממושך אפשר למערערים לשקול הדברים לאשורם בטרם קבלת החלטה לחתום על הסכם
36 הפשרה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 26054-01-13
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

- 1 העובדה שרק כעבור כשנה וחצי מיום החתימה על ההסכמים וקבלת תוקף של פסק דין,
2 טוענים המבקשים לראשונה "לכפיה", יש בה לכשעצמה כדי ללמד על חוסר רצינות הטענה
3 ועל כי אין בה ממש. טענה בדבר פגם בכריתת הסכם, המובאת בשיהוי ניכר יש בה כדי
4 לדחות את הטענה. (ראה ע"א 7663/11 דדון נ' חדד (ניתן ביום 29.4.13)).
- 5 המבקש בעדותו בפני אף אישר כי: "אף אחד לא שם לי אקדה בראש" (עמ' 4 שורה 29
6 לפרוטוקול). המבקש אישר כי היה נתון במצב כלכלי קשה והמצב הלחץ בו היה נתון היה
7 מצב אובייקטיבי של חברה שכורסת ואח שנפטר והותיר אחריו אשה וילדים כלפיהם חש
8 אחראי. לדבריו, חתם על ההסכם אך כדי להרויח זמן מתוך כוונה שבמשך הזמן יכשיר את
9 אחד מהאחים שיעזור לו לשקם את העסק. (ראה עדותו בעמ' 5-6 לפרוטוקול)
- 10
- 11 הדברים מדברים בעד עצמם. המבקש הודה כי לא הופעל עליו כל לחץ על ידי המשיבים
12 בגיבוש ההסדרים. ובהינתן ייצוג מקצועי הולם של עו"ד ורו"ח, ובהימנעות המבקשים
13 להביא אותם לעדות כדי לתמוך בטענותיו, לא נותר לי אלא לדחות טענת המבקשים כי
14 נתקיימו נסיבות של כפייה המצדיקות ביטול ההסכמים.
15
- 16 את יהבם האחרון, במסגרת תביעתם לביטול פסק הדין, תלו המבקשים בקיומן של נסיבות .11
17 חדשות המצדיקות ביטול פסק הדין וההסכמים.
- 18 טענו המבקשים, כי לאחר חתימתם על ההסכמים נשוא התובענה קיבלו המבקשים לידיהם
19 מסמכים המעידים כי חשבוניות האוטונומיה מסוג P, שהוציא להם העוסק הפלשתינאי
20 אבו טרבוש, משקפות עסקאות אמת, עד כי ניתן לקבוע שנוצר שינוי מהותי בנסיבות, באופן
21 שיהא זה בלתי צודק להותיר את הסכם הפשרה על כנו.
- 22 טענה זו נטענה ללא כל ביסוס שבעובדה. המבקשים לא הניחו בפני מסמכים ואו עדויות
23 המבססות טענה זו. בהעדר מסמכים רלבנטיים כאמור לא ניתן לקבוע כי נתגלו נסיבות
24 המצדיקות שקילת אפשרות ביטול ההסכם.
- 25 בהינתן האמור, ובהעדר כל בסיס עובדתי לטענה זו, אין לי אלא לדחות אותה על הסף.
26
- 27 **סוף דבר**
- 28 המבקשים אשר ביקשו לבטל פסקי דין הנותנים תוקף להסדרי פשרה עליהם חתמו אל מול .12
29 המשיבים, כמו גם הסכם פשרה שנחתם מחוץ לכותלי בית המשפט אל מול המשיב 2, לא
30 הוכיחו כי נפלו פגמים בכריתת ההסכמים המצדיקים ביטולם. לזכות המבקשים עמד פרק
31 זמן ארוך וממושך, במסגרתו שקלו הדברים לעומק וגיבשו גמירות דעתם. המבקשים היו
32 מיוצגים לאורך כל ההליכים על ידי אנשי מקצוע ובהעדר כל הוכחה לפגם בכריתת
33 ההסכמים, לא נותר לי אלא לדחות התביעה.
- 34 טענתם בדבר נסיבות חדשות המצדיקות ביטול ההסכמים לא הוכחה בפן העובדתי.
35
36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ה"פ 26054-01-13-13
26 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1
2
3
4
5
6
7

לאור כל האמור לעיל, לא נותר לי אלא לדחות את התביעה.
המבקשים יישאו בהוצאות המשיבים בסך של 30,000 ₪.

ניתן היום, ז' באדר ז' אדר תשע"ה, 26 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

רחל ברקאי, שופטת

8
9
10
11
12
13
14